

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VII. ÉVFOLYAM 4. SZÁM – 2013. ÁPRILIS 7.

Jézus lakomája

Már korábban is tudatosítottuk, hogy az Úr Jézus ajándéka az Eucharisziában áldozat is, ajándék is, lakoma is. – A lakoma alapvető esemény a mindennapokban. Amennyiben valakit szeretünk és ezt a szeretetet ki akarjuk fejezni, sokféleképpen tehetjük: küldhetünk neki szép üzenetet, adhatunk neki ajándékot, meglephetjük valamivel, amiről feltételezzük, hogy örülni fog neki, meglátogathatjuk ... mindezek felett, vagy mellett azonban vendégül láthatjuk. A vendégeskedés, különösen, ha erre meghívunk valakit, sok-

kal személyesebb, mint bármilyen más figyelmesség. Ezért volt olyan nagy jelentősége annak az édesapai megnyilatkozásnak, amit a tékozló fiú édesapja tanúsított fia visszatérésekor. Nem egyszerűen magához ölelte, nemcsak gyűrűt húzatott az ujjára, nemcsak ünnepi ruhába öltöztette, hanem lakomát is rendezett örömeiben. Ez a személyes kapcsolat legmélyebb megnyilatkozása volt és ebben van a nagy jelentősége a kánai menyegzőnek is, amikor Jézust és tanítványait is meghívták; ezért volt különleges jelentősége annak, hogy az Úr Jézus gyakran vendégeskedett barátja, Lázár házában, sőt, amit kifogásoltak is, hogy vámosokkal és bűnösökkel is hajlandó volt asztalhoz ülni. Itt láthatjuk az igazán nagy mélységét annak, hogy Zakeust így

hívta le a fűgefáról: „gyere le gyorsan, mert ma nálad kell vendégeskednem!” – Ezért mond olyan sokat az a példabeszéd, amiben a királyi ember lakomát rendezett fiának, és a meghívottak nem akartak részt venni – különféle kifogásokat felsorakoztatva. – Ezért lett különleges bizonyítéka Jézus feltámadásának, hogy a megdöbbenés és a szemüknek hinni nem akaró apostolok szemé láttára enni kezd; sőt még szenvedése és halála előtt tanításában utal arra, hogy, aki készséges, ahhoz, mint Vendég költözik. A tartalmas és készséges élet jutalmaként pedig azt készíti az ember számára: „*azt akarom, hogy ott legyetek Országomban, asztalomnál egyetek és igyatok!*” A példabeszédben is, a virrasztó és a hűséges szolga jutalma az, hogy „*ura körülövezi magát, körüljár és felszolgál neki.*” Bizonyára ezért is volt a kezdeti kereszténység idején a közös szeretet-lakoma és manapság is nagyjelentőségű az olyan közös program, ahol testvérként együtt vesznek részt közös étkezésben.

A lakoma, a megvendéglés nemcsak személyes kedveskedés, több, mint figyelmesség, jelenti azt is, hogy készülünk rá, igyek-

szünk olyan ételt és italt biztosítani, amiről tudjuk, vagy legalább okunk van feltételezni, hogy az örömet, az ünnepi hangulatot csak fokozni tudjuk általa; nem ritkán fáradsággal és áldozattal is jár nemcsak az előkészület, hanem maga az ünnepi esemény is.

Különleges hangulatot is teremt az ilyen típusú együttlét. Mindez emberi megnyilatkozásokat jelent. Egymásnak akarunk a tőlünk telhető legnagyobb mértékben megfelelni. Minél jelentősebb számunkra a vendég, a meghívott, annál nagyobb mértékben van mindez így.

Emberileg vannak gyenge pontjai is a meghívásoknak, lakomáknak – hiszen általában vagy egyenlő lehetőségekkel lévőket hívunk meg, gyakran magunknál előnyösebb helyzetben lévőket is – igazán ritkán valósul meg az, hogy olyanokat hívunk meg, akik számunkra kellemetlenek, mellékesek, arról már nem is beszélve, hogy esetleg hátrányt is jelenthetnek. – Az Úr Jézus lakomája egészen más. Ő, mint az Isten Egyszülött Fia, aki egyenlő az Atyával, az embert hívja meg és vendégeli meg. Ez a vendégség nem testi tartalmú, hanem a lelket akarja erősíteni, és nem külső, úgy is mondhatjuk más eredetű, mint az emberek egymás közötti lakomája – abban ugyanis sajátmagunk csak mint közreműködők jelenhe-

tünk meg. Az Úr Jézus Önmagát adja, mint lakomája ajándékát. Itt valósul meg ígérete, hogy az Ő Teste Étel és az Ő Vére Ital. Lakomája a szentmise-áldozat keretében a szentáldozás által valósul meg. Hívja és várja megváltott híveit, hogy táplálék formájában eggyé lehessen velük. Azt akarja, hogy „*aki eszi az Ő Testét és issza az Ő Vérért, annak élete legyen és teljes legyen!*” – A Vele való teljes egység által nekünk akarja biztosítani, hogy Istennek kedve teljék bennünk, hiszen, ha velünk eggyé lesz, az Atya már nem is minket lát, hanem azt, aki Fiával eggyé lett a szent lakoma, vendégség, a szentáldozás ajándéka által. Olyan lakomát rendez mindenki számára, ami páratlan, utánozhatatlan, csak Ő képes nyújtani. Azt akarja, hogy éljünk Általa, életünk legyen és teljes legyen. A gyakori és jó szentáldozásra, a Vele való teljes közönségre „*szólít fel*” amikor ezt mondja: *egyetek ebből mindnyájan, igyatok ebből mindnyájan ... ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!*” – Végtelen szeretete terítteti meg Vele „asztalát” számunkra, mi örömmel és hálával fogadjuk meghívását és ajándékát! -

Pekker Imre plébános

Nagybőjt 3. Vasárnapja – Március 03. Mai Ünnepeünk szentmiséjéhez liturgikus könyvünk bevezetőjében ezt olvassuk: „*Örök emberi gyarlóságunk, hogy az élet gondoljai között könnyen elfelejtkezünk Istenről.*” – Arról, Aki mindenekelőtt Való, mindenek előtt Való és ezt talán a hívő ember komolyan így is gondolja – mégis sokszor van, hogy ez a valóságban másképpen van. Amikor valami nyugtalanít, amikor valaki vagy valami úgymond igazán fontosnak tűnik, ez az Istenre figyelés, mintha nem létezne. Sok minden nyugtalaníthatja az embert. Szinte lehetetlen lenne felsorolni az okokat, a lehetőségeket, magyarázatokat. A Szentírás tanúsága szerint az Úr Jézus vendégeskedésekor Lázár és Testvérei házában Márta a háziasszonyi teendőkkel volt **nagyon** elfoglalva, mire az Úr Jézus azt mondta neki: „... sok minden nyugtalanít, pedig egy a fontos, Mária jobbik részt választotta!” Mária, mint tudjuk, leült Jézus mellé és hallgatta tanítását. Ezt nevezte Jézus a jobbik résznek: az Istenre-felügyelést. – József Attila, a Költő is figyelt sok mindenre, Neki is leköttette figyelmét a mindennapok valóságára, amiről így ír: „*már egy hete csak a Mamára gondolt!*” – vizsga előtt a szorgalmas diák a tanulással van nagyon is elfoglalva; az üzletemberek a számok világában élnek, a tudósok, kutatók az eredményeket tartják szinte mindennél fontosabbnak ... mindezek és sok hasonlóan valóban része a mindennapi életünknek, mégis, mint tudjuk, ezek csak rész-boldogságok – már amikor megvalósulnak – hiszen, mint nemzeti Költőnk, Petőfi Sándor írja: „*elhull a virág, eliramlik az élet...*” – ugyancsak Ő mondja egy másik költeményében: „*Elértem, amit ember érhet el ...*”, ugyanakkor azt is leírja fájó szívvel: „*boldogságnak tenger özöne, csak szent oltárod nem önti le, veled sóhajtok hazám, mint elébb a kedvezőbb, a szebb idő felé...*” – nem felhőtlen, nem teljes boldogság az, aminek ember a forrása, hiszen, ha túléljük is az embert, ha világraszóló eredmények hirdetik is, igaz marad az egykor volt sláger minden szava: „*minden elmúlik egyszer, minden a végéhez ér!*” – Bizonyára ezt érte meg a Zsoltáros, amikor a 24. Zsoltárban ezt írta: *Istenem, „tekints rám és irgalmaz: elhagyottak vagyok és nyomorult!”* – Önmagamban igen, teljes mértékben, de mellénk akar állni „*Ő az itt és most (de mindig és mindenkor) jelenlévő Isten!*” Ő csodálatos küldetést adott nemcsak Mózesnek (az Olvasmányban), hanem minden embernek, Ő az, Aki azt adja, amit senki és semmi nem képes adni: „*gyógyulást bűneinkre.*” Ő legyen célunk és boldogságunk, hiszen „*végtelenül irgalmas és ad nekünk időt a megtérésre.*” csak ismerjük fel látogatása idejét, mint Ady Endre, Aki nem állt ugyan buzgó ember hírében, mégis egy őszinte pillanatában leírta: *Mikor elhagytak, mikor lelkem roskadozva vittem, csöndesen és váratlanul átölelt az Isten. – Nem harsonával, hanem jött néma, igaz öléssel ...*” a csodálatos az, hogy ez mindenkire igaz.

Nagybőjt 5. Vasárnapja – Március 17. Az átlagember gyakran így gondolkodik, ha őszinte: „gyarló vagyok”, a Zsoltáros a 129. Zsoltárban elismeri: „*ha bűneinket felrovod, Uram, ki az aki Előtted megállhat?*” – Szent Pál elismeri gyengeségét, amikor kimondja: más törvényt látok elmémben és más érzek tagjaimban – sok esetet említhetünk arra nézve, hogy észrevegyük emberi gyengeségeinket – a súlyosabb esetekre nem is gondolva. Mindez akár csüggedésre is vezethetne bennünket, ha nem sietne segítségünkre a hozzánk végtelenül jóságos Isten. Ő szent Pál által tudtunkra adja, hogy az erő – az Ő ereje – a gyengeségben – a mi gyengeségeinkben mutatkozik meg igazán, amikor, mint a szentmise könyörgése mondja: „*fáradhatatlan szeretettel*” van irántunk. Csodálatos érzés tudni azt, hogy az Isten minket így szeret! Ez az Ő soha meg nem szűnő szeretete. Erről már korábban is hallottunk – a tékozló fiú története kapcsán. Érthető, hogy a mai Szent leckeben Szent Pál így lelkesedik, hogy azt az érzést élesztgeti magában, miszerint minden akadály ellenére Hozzá (Istenhez) akar tartozni. Ő ráébredt arra, hogy Isten Az, Aki minket így is szeret, akkor is megért, amikor ezt senki más nem teszi. Nem így fogalmaz ugyan, de a lényeg az, hogy Istennél „*mindenkinek van esélye!*” Valóban főbenjáró bűn a házasságtörés – ezt még a kiválasztott Dávid király sem hagyhatja figyelmen kívül. Pontosan az Ő esetében látjuk, hogy gyengesége tudatában milyen komoly bűnbánatot tart, milyen őszinte szívvel írja meg az 50. Zsoltárt, a bűnbánat Zsoltárt, hogyan esdekel: „*Könyörülj rajtam, Uram, nagy irgalmad szerint ... bűnöm előttem van szüntelen; teremts bennem tiszta szívet, Istenem ... alkossd újjá lelkem mélyét!*” Az írástudók és farizeusok nagyon is jól ismerték az idevonatkozó törvényt – egyet azonban elfelejtettek, mielőtt annak teljes súlyával felléptek volna, hogy az ítélezőnek különbnek kell lennie, mint annak, akit elítél. Erre vonatkozólag már hangzott el „*útbaigazítás*”, miszerint nem szabad keresni más szemében a szálkát, különösen akkor, ha a magunk szemében, mint az Úr Jézus kifejezi: gerenda van. A hűséget, az Isten való hűséget is hangsúlyozni kell, a hűséget őrizni kell, ehhez azonban az kell, hogy magunk legyünk kifogástalanok. Nagyon elgondolkoztató az Úr Jézus mondanása: „*az vessé rá az első követ, aki közületek bűn nélkül való!*” – Nem azt mondja, hogy ne ítéljétek el, azt azonban kimondatlanul is kimondja, hogy ítélkezni annak van joga, aki arra rászolgál, vagyis az Istennek, Aki végtelenül tökéletes, Aki ismeri az okokat, a mentséget is, a súlyosbító körülményeket is, Aki nem azért nem ítél el, mert nem megérdemelnék, hanem azért meg soha meg nem szűnő szeretettel van irántunk és azt akarja, hogy a bűnös megtisztuljon, megtérjen és éljen – alkalmat akar adni hibáink beismerésére, megbánására és jóvátételére.

Nagybőjt 4. Vasárnapja – Március 10. Talán nem is figyeltünk rá, vagy nem eléggé, amikor a szentmise könyörgésében ezt imádkoztuk: „*Istenünk, Te Szent Fiad által csodálatos módon Magadhoz békítetted az emberiséget...*” valami kimondhatatlan dolog történt pedig és történik mindannyiszor, valahányszor Előtte meg akarunk vagy meg kell állnunk. Sokszor okot adunk és adunk, hogy emberki módon kifejezve magunkat, összevonja szemöldökét, és mégis inkább az történik, hogy megesk rajtunk a szíve, megbocsát nekünk, könyörül rajtunk. A nagyon is ismerős történet az Evangéliumból – a tékozló fiú története – sokkal többet mond nekünk erről, mint első pillanatban gondolnánk. A példabeszéd fő tanítása az Istennek irántunk tanúsított megbocsátó szeretetéről szól. Ezt azonban csak akkor értjük meg a maga mélységében, ha a látszólag jelentéktelen dolgok mélyére is nézünk. Az atyai szeretet mélyen tükrözi Szent Pál gondolatait, miszerint az erő az erőtlenségben mutatkozik meg igazán. – A tékozló fiú esetében erről van szó, aki olyan eseten és szánalomra méltó módon állt édesapja elé. Mire hazajutott, már „*barátai, barátnői*” elpártoltak tőle, már semmije sem volt, hiszen az éhhalál küszöbén tengődött; még az állatok moslékából sem adtak neki, hazatértekor még a szolga is pár szentviten szóval beszélt róla, testvére megsértődik, duzzog amiatt, hogy az édesapja visszafogadta – csak az édesapa tanúsít gyengédséget vele szemben. Visszafogadja, ünnepélyt rendez visszatérése öröme. Félre nem érhető módon szinte vibrál a téma körül a levegő, tapintani lehet a feszültséget, a benső indulatokat. Valljuk meg őszintén, még akkor is, ha nem ugyanez, ugyanilyen módon, de hasonló esetekben, hasonló módon sokszor megtörténik. Nehezen érthető, hogy a korábbi barátok pontosan a bajban hagyják magára, a tanyás-gazda pl. csak a haszonra figyel, nehogy veszteség érje, a szolga szinte méltatlankodva, a bátyja pedig kifejezetten ellenszenvvel kezeli az ügyet – csak az édesapa lelkében van nyugalom, mert megbocsát. Tud örülni fia hazatérésén. Nem szerepel a történetben, de érdemes a gondolatokat „*szövegetni*”, ki tudja, milyen előzményei lehettek már addig is az elköltözésnek és könnyelműségnek; ki tudja, hogyan lesz ezután, ki tudja másképpen lesz-e ... hány kérdés merülhet fel. Az édesapa mindezt nem teszi fel, ő örül, megbocsát. – A testvér esetében is mennyi kérdés tehető fel, hány összehördülés volt már addig, hány élegetetlen pillanat – akár a másik, a testvér miatt – akár a barátokkal tervezett, de elmaradt lakmározás miatt, és a hogyan tovább miatt. Az édesapa pedig mint viharban a világitó torony, áll rendületlen szeretettel minden és mindenki iránt. – Ez a példabeszéd kimondja, ilyen hozzánk az Isten; mint ma egy hete beszélt Róla Ady Endre. – Adjon mindnyájunknak lelki erőt a jóhoz, ha kell, az újrakezdéshez a tékozló fiú mély gondolata: „*Fölkelek és Atyámhoz megyek!*”

„Virág-Vasárnap” – Március 24. Az Úr Jézus ünnepélyes bevonulása Jeruzsálembe a mai ünnep hangulatát és elnevezését is. Igaz ugyan, hogy a kezdeti öröm érzését és szentmisében már a Passió története és hangulata váltja fel, ezt azonban értékelhetjük úgy, mint aminek bevezetése az ünnepelés, amit a tragédia követ. Azon gondolkodhatunk, hogy mennyire emberi vonásokkal teli ez a majdnem hirtelennek mondható változás. Az azonban nyilvánvaló, hogy az elnevezés is, a történet is milyen gazdag tartalommal töltik meg ünneplésünket. A magyar elnevezés „*Virág-Vasárnap*”. Az elnevezés önmagáért beszél, hiszen a tavasz első virágját, mifelénk a rügyező barka ágát szenteljük meg annak emlékére, hogy annak idején az Úr Jézus diadal-útnán az Őt kísérő tömeg ágakat lengetett és énekelte. A virág önmagában hordja a későbbi termést is. Ilyen értelemben is csodálatos a fogalmak találkozási pontja, hiszen az Úr Jézus Krisztus azért jött, hogy életünk legyen és az teljes legyen. Azt akarja, hogy kibontakozzunk a jó számára, hogy gyümölcsöt teremjünk, maradandó, jó gyümölcsöt. Biztos, hogy nemcsak a fügefán kereset termést, hanem minden ember életének gyümölcsét is keresi! A szent Szövegben olaj-ágakról van szó. Az olaj az olajfa termése – magában hordja azt a gondolatot, amire régen is, azóta is az olaj használatos. Van megkülönböztető, kiemelkedő hatása – gondoljunk csak arra, hogy olajjal emelték méltóságukba a prófétákat, királyokat, de a mindennapi használatból is egyfajta méltóságra emelték azokat a személyeket, vagy tárgyakat, akiket, vagy amiket ezzel megjelöltek. – Az olajnak van gyógyító hatása is, hiszen maga az Úr Jézus beszél arról, hogy az irgalmas szamaritanus az útszélre lökött, kirabolt ember sebeit olajjal és borral kezelte. – Az olajnak van ezenkívül „*tartósító*” hatása is, hiszen a mirha is egyfajta olaj és a holttest romlásától óvott. – Az olaj-ág a béke szimbóluma is, a megnyugvás eszköze – Noé idejéből jól ismert a galamb, csőrében az zöld olaj-ággal, ami jelképezte az új élet kezdetét. – Amikor tehát az olaj-ágot emlegetjük, feltétlenül gondolnunk kell az Úr Jézus minden ember számára ajándékul adott szép feladatot: ki akar emelni a hétköznapi szürkeségből, magas méltóságra akar emelni; gyógyítani akarja megsebezett emberségünket; meg akar óvni minden, de főleg a lelki ártalmaktól és új és új lehetőségeket akar adni a jó kibontakoztatására. A pálmá-ág a győzelem és egyben a vértanúság jele is. Ő győztesként biztat bennünket, biztatok Bennem, legyőztem a világot és annak ártó fejedelmét. Általa miénk az élet, az örök élet (lehetősége). Akármelyik ágat képzeljük ünneplésünk középpontjába, mindegyik a megváltás beteljesítésére induló Úr Jézushoz vezessen bennünket, hogy „*jó cselekedetek gyümölcsét teremjük Óaltal!*”

„Nagysütörtök” – Március 28. Szentmisénk bevezető gondolatait Szent Pál apostol Galatákhöz írt leveléből olvassuk és ez már az Úr Jézus keresztjéről beszél, amit megelőző a mostani emlékezés. – Emlékezni jöttünk össze arról a nagy szeretetről és ajándékról, amit Ő adott azon a húsvéti vacsorán és ad az óta is.

Az a vacsora látszólag ugyanolyan volt, mint annyi más húsvéti vacsora, amit maga az Úr Jézus is többször is megünneplelt tanítványaival. Most azonban egészen mássá lesz és ezt a mást ünnepejük. Amint szentmisénk könyörgése mondja: *„annak a szent vacsorának megünneplésére jöttünk össze, amelyen Egyszülött Fiad új és örökre szóló áldozatát és szeretet-lakomáját halála előtt az Egyházra bízta...”* Az által lett egészen mássá, hogy nem egy egyszerű emlékezés lett, nem egyszerűen a húsvéti bárány elfogyasztása, hanem az Úr Jézus a Maga áldozatává tette, szeretetlakomává tette. Most valósult meg az a gondolat, hogy, akiket szeret, egészen odaadja Magát azoknak – Testét és Véréit. Mostantól mondhatjuk Szent Pállal *„az áldás kelyhe, amelyet nekünk adtál, Krisztus vérében részesít minket”*

Étel és itallá tette Önmagát, hogy tápláljon, éltesse. A mindennapi élet nem kis mértékben arról szól, hogy küzdeni kell, és az ember küzd is az élet feltételeit biztosító táplálékért. Amikor az Úr Jézus az Atyához imádkozott és azt is belefoglalta: *„mindennapi kenyerünket add meg nekünk...”* biztos, hogy nemcsak a testi táplálékra gondolt, hanem az élet teljességére, amihez hozzátartozik a lélek is - a lelket tápláló kenyeret is fontosnak tartotta – biztos, hogy erre utalt, amikor azt mondta... *„ha nem eszitek az Ember-Fia testét és nem isszátok az Ő véréit, nem lesz élet bennetek!”*

A mai nap eseményeiben szerepel a lábmossás. Biztos, hogy Szent Péterrel együtt sokan mások sem értették ennek a teljes értelmét, mint ahogyan az is valószínű, hogy bár részesei voltak az Úr Jézus szeretetlakomájának, de azt sem értették akkor. A lábmossás eseményében Péter azért kéri, hogy teljes közösségben lehessen a Mesterral, mossa meg a fejét és a kezét is. Ennek hasonlata alapján senki nem kérte a Vele való teljes közösség érdekében, hogy történjen még valami, ettek az Úr Jézus lakomájából, mert Jézus erre bízta őket. Később azonban életük fontos része lett a „kenyértörés közössége.” – Így vált az Egyház életének is elengedhetetlen része – és ma is az és az is marad a világ végéig. – Úgy emlékezünk, úgy ünnepejük, hogy legalább úgy legyünk a szentmisén, mint az Apostolok voltak az „utolsó vacsorán!”, ha nem is teljes buzgósággal, de minél teljesebb készséggel!

„Nagy-Szombat” – Március 30. Ezen a napon Urunk sírban-nyugovásáról emlékezünk. „Mehalt és eltemették.” Léleklében odamegyünk sírjához és reménykedve virrasztunk és imádkozunk. Szívünkben a béke érzésével állunk meg a szent-sírnál, tudjuk, hogy ez a sír az új élet kapuja lett. Ez az időzés az Úr Jézus szenvedéséről és haláláról beszél, de *„a virrasztás és imádság központjában a feltámadt Krisztus áll, Akinek győzelmes keresztalála visszazsebrezte nekünk az örök életet; az Egyház hátalattal szívvel ujjong, mert a megdicsőült Krisztussal meghívást kapott Isten Országába!”* – Ez az ujjongás elővételezett ünneplés, hiszen az ünneplés csúcspontja a Hét első napján – Húsvét-Vasárnapján lesz. Külön hálálkodunk az Atyának, Aki Szent Fiát feltámasztotta a halálból és ezzel biztos reményt adott minden készséges embernek. Mi benne élünk ebben a hitben, ezért lehet teljes és békés a virrasztásunk és várakozásunk. Emlékezünk csak arra, hogy milyen aggodalommal teljes volt Jézus ellenfeleinek a halála és temetése utáni időszak! Ezért pecsételték le a sír bejáratát, ezért állították oda őrséget, ezért fizettek az öröknek a valótlanság terjesztésére, azért üldözték később is a feltámadt Üdvözítőben hívőket. – Nem tudtak hinni Jézusban, ezért tele voltak kétségekkel és, nyugodtan fogalmazhatunk így: nem tudak örülni „győzelmüknek.”

Hányszor és hányszor ismétlődik meg a látszateredmények nyomán a csalódottság, mennyi energiát fordítottak már a „lelkiismeret” megnyugtatóására, a hazugság „igazolására”, kétes értékű önigazolásokra. Mennyivel más a szív békéje az igazság ismeretében.

Nagyszombaton az Anyaszentegyház tud örülni és ünnepegni, hiszen nemcsak Üdvözítőnk szenvedésére és halálára emlékezik, hanem feltámadására is, és ez azt jelenti, hogy *„ha emlékezünk Urunk húsvétjára, vagyis igéjét hallgatjuk, halálát és feltámadását megünnepejük, akkor remélhetjük, hogy a halálán való győzelmének is részesei leszünk és Vele együtt élünk Istenben!”* *„Krisztus egyszer s mindenkorra meghalt és feltámadt; élete tökéletes isteni élet. Mi a kereszttség szentsége által részesedünk a feltámadt Krisztus új életében. Arra kell törekednünk, hogy keresztény életünk jócselekedetekben bővelkedjék!”* Ezáltal születünk újjá.

„Nagypéntek” – Március 29. Szent titkot ünnepeünk. Ez az ünneplés nem azonos azzal az ujjongással, amit az Úr Jézus jeruzsálemi bevonuláskor láttunk; most az öröm hangja csak nagyon visszafogottan hallatszik, hiszen okunk van az örömről – a szónak abban az értelmében, hogy ami azon a Nagypénteken történt, értünk történt, a mi üdvösségünkért, megváltásunkért. Beteljesedett, amiről az Úr Jézus sokat beszélt, és amiért jött. Most már értjük, hogy miért kellett a Messiásnak szenvednie és a keresztben meghalni és azt is tudjuk, hogy ez már akkor szerepelt az Isten terveiben, az Úr Jézus küldetésében, amikor nekünk például erről fogalmunk sem volt. A megváltás, a kiengesztelés Isten ajándékaként már akkor az Ő jóságának és emberszeretetének része volt, amikor ezt még talán a legkétségesebbek sem értették, elképzelni sem tudták volna. Csak így érthető és értelmezhető Szent Péter kijelentése, amikor az Úr Jézus jövődől szenvedéséről és haláláról beszél: *„uram, ez Veled nem történhet meg!”*

Megtörtént, még akkor is, ha az Úr Jézus emberi természete szerint így imádkozott: *„Atyám, ha lehetséges, múljék el ez a (keserű) pohár!”* – nem múlt el, beteljesedett, ahogyan Izajás próféta leírja – szóról-szóra. Megvetett, megalázott lett; összetört, átszűrött, kékségekkel, sebekkel teli, *„Akit kitéptek az élők földjéről; halállal sújtották; a gonoszok között adtak neki sírboltot... a gonosztevők közé sorolták...”* Akit halála sötétetése után is csalónak neveztek, még az emlékének is ártani akartak.

Mi viszont azzal a szándékkal jöttünk össze, hogy keresztje előtt hódoljunk, mert általa jött üdvösség az egész világra. – Vianney Szent János gondolatai alapján közeledünk az Úr Jézus Keresztjéhez: *„A kereszt a legbölcsebb könyv, amelyet olvashatunk. Azok, akik ezt a könyvet nem ismerik, tudatlanok, még, ha minden más könyvet ismernek is!”*

Nagyon elgondolkodtató, hogy Pilátus táblát tetetett az Úr Jézus keresztjére ezzel a felirattal: *„Ez a Názáreti Jézus a zsidók királya - ezzel az írással az akkori vezetőség nem értett egyet – de Pilátus határozott maradt – így maradt fenn ez az írás a mai napig is. Az Úr Jézus nagyságát akkor is és azóta is sokan vitatták már, mintha nem Ő volna a világ Üdvözítője. Akkor Pilátus nem biztos, hogy meggyőződésből ragaszkodott az írás szövegéhez, mi viszont őszinte szívből álljunk keresztje előtt és tudatosítsuk: „áldott szavaikért gyalázkodást és káromkodást kapott az Úr; jötteliorát és csodáiért ostorcsapásokat; alázatáért pedig fejére tették a töviskoronát. S hogy halála is szegényteljes legyen, keresztalála ítélték. Ő vállalta mindezt zúgolódás nélkül: az Atya iránt való engedelmességéből és az emberek iránti szeretetből”* – irántunk való szeretetből is.

Húsvét-Vasárnap – Március 31. Húsvét a kereszténység legnagyobb Ünnepe; a feltámadt Krisztust köszöntjük és ünnepejük, mert Őve a tisztelet, a hatalom és a dicsőség mindörökké! Az Isten egyszülött Fia legyőzte a halált, meghalt, de feltámadt. Ezzel olyan lehetőséget ajándékozott a világnak, nekünk is, mint a teremtet világ „részeinek”, amiről nem mondhatunk mást, mint ajándék, szenvedésével, halálával és feltámadásával szerzett és nekünk adott ajándék.

Hadd utaljak a Vigília-olvasmányok közül Ezekiel próféta könyvére! Igaz, hogy ebben eredetileg Izrael házáról van szó, de túl szép volna ránk nézve, ha elmondhatnánk, mi nem vagyunk hasonló helyzetben! Ezt olvassuk a Prófétánál: *„Izrael háza a saját földjén lakott, de beszenyizte életmódjával és tetteivel ... a népek között, ahová kerültek megszenteltelenítették szent nevemet ...!”* – Erre a végtelenül tökéletes és jóságos Isten válasza: *„Szentté teszem nagy nevemet ... tisztá vizet hintek rátok, hogy megtisztuljatok minden tisztátalanságtól, s minden bálványtól ... új szívet adok nektek és új lelket oltok belétek, kiviszem testetekből a kőszívet, és hússzívet adok nektek (érző, együttérző, életető szívet, ami egészen más, mint az érzéketlen „kőszív”) ... az én népem lesztek, én meg a ti Istenetek lesztek!”*

Ezekre a csodálatos dolgokra vezet el Isten az Ő népét - a mindenkori gyermekeit, minket is, nem érdemeink alapján, hanem az Ő végtelen irgalma és emberszerető jósága által. Ez az irgalom és ember-szerető jóság Egyszülött Fia által árad a világra, Akit áldozatul adott azoknak, és azokért, akiket szeretett – a mindenkori embernek és emberért – itt vált valóra az a kijelentés: *„úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte áldozatul!”*

A büntől megbeszétt emberi élet mindezt önmagában képtelen lett volna elérni, de még kigondolni is, az Isten szeretete karolta fel ezáltal. Önmagában az ember nyöghette volna saját rossz énjének következményeit, de Isten könyörült és Ő maga a megbánott, a sértett adja az orvosságot. Nem lehet másképpen értelmezni Izajás próféta könyvéből: *„ti szomjázók, gyertek a vízhez mind és bár nincsen pénzetek, siessetek ide! Vegyetek ingyen gabonát és egyetek ... miért költitek a pénzt arra, ami nem kenyér? ... hallgassatok Rám, és élni fog lelketek!”*

Csodálatos eltrete hív és vár az Isten minden embert, s ennek a meghívásnak és elvárásnak ára van, amit azonban nem a mindenkori ember fizetett és fizet, hanem a földre jött Isten-Ember, Aki azért jött, hogy mindezt megszerezze – szenvedése, halála és feltámadása által. Ezt ünnepejük most, ezt köszönjük meg; ez legyen számunkra Húsvét öröme, ajándéka, ez vezessen mindnyájunkat megújulásra, a Hozzá méltó szent törekvésre, miszerint keressük az „odafönt valót”, és mindenekelőtt az égiekre irányul a figyelmünk!

Fekete András ferences atya tartotta idei nagybőjti lelkigyakorlatunkat. A három egymást követő nagybőjti vasárnapi prédikációjának vázlatát az alábbiakban közöljük:

(Köszönjük András atyának, hogy elküldte vázlatát)

Barsi Balázs ofm: Jézus pere

– nagybőjti lelkigyakorlatos gondolatok alapján

1./Bevezetés

A biblikus megörökítés a leginkább egységes, bár vannak szerkesztési különbségek, szerkesztési problémák (címezett változása) következtében. **Nagypéntekre** vonatkoztatjuk a pert és az ítéletet, mint történelmi eseménysort, a (vének **tanácsának**) az ítélet kimondásával. Jézus fellebbezhetett ahhoz, a fellebbezési bírósághoz, amely mérhetetlenül felette áll a Szanhedrinnek (és a római császár helytartójának, mely egyedül illetékes az ügyében.

A mennyei Atya nem egyszerűen rehabilitálta Jézust, hanem harmadnapon feltámasztotta a halálból. Ám itt a földön mégsem zárult le Jézus pere, hanem tart mindmáig és végig a történelem folyamán az utolsó napig. Ám kérdés: Vajon mi történne, ha Jézus manapság testesülne meg? Lényedében ugyanaz, mint 2 ezer éve. **Platón** már Krisztus előtt pár száz évvel leírta Az állam című művében: ha egy ártatlan ember jelenne meg a világunkban, keresztre feszítenénk. Jézus perét olvashatjuk történelmi, jogászai, biblikusi szemmel. Jézusba vetett hittel, a Szentlélek közreműködését kérve, ezt tesszük ezen alkalommal. Hiszen itt mutatta meg Isten irántunk való végtelen szeretetét.

Gal 6,14. „Tőlem azonban távol legyen másban dicsekednem, mint a mi Urunk J.K. keresztjében, aki által nekem a világ megfeszítetett, - és én is a világnak.” Imádságunk enélkül szánalomra méltó erőlködés lenne, hiszen senki sem képes önmagát Istenhez fölemelni, csak Ő hajolhat le hozzánk, emelhet föl Magához. Jézus értünk vállalt keresztalálát és feltámadását

2./ Tisztázandó kérdések

Jézus perével kapcsolatban mindjárt 3 nehézséggel találjuk szembe magunkat: Jézus szenvedésének leírásában vitathatatlanul érvényesül az őskeresztények századaiban érvényesülő igazságtalan, szadista kivégzési mód, mely hozzá méltóvá tette az első vértanúkat. Erre utal a Jelenések könyvéből az igazak lelkei sürgetik Isten ítéletét, Ő azonban türelemre inti őket:

Jel 6,10-11. „Korunk vértanúi hozzá tartoznak a máig, utolsó ítéletig zajló folyamatokhoz.” Az evangéliumok leírásai - hely és idő konkrétumai alapján – hangsúlyozzák - a zsidó főpapok, valamint a római pogányok egyértelmű felelősségét. Amennyiben Jézus feltámadásába vetett hitünk hibádzik, a hitetlenséget meríti ki, mindnyájan érintettek vagyunk. Hosszú távon nem jelenthetjük ki saját ártatlanságunkat.

A 4 evangélista különböző egyéniség, másokhoz írja evangéliumát. Különbözőek, mégis a legnagyobb egység érvényesül.

3./ A vád eszmei szerzői: a szaduceusok

A szaduceusok (főpapi pártja) eszmei szerzője Jézus halálra ítélésének. Emlékezetes kérdésük alapján tagadták a feltámadást, az üdvösséget. Saját státuszuk, vallási helyzetüket érezték veszélynek kitelve. Templom megtisztítása után felteszik kérdést, ami rájuk jellemző: Jn 2,13-20. „Miféle csodajelét művelsz, hogy ezt mered tenni?” Ők küldik a szolgálkat, hogy keressék az indokot Jézus eltüntetésére, megölésére!(Jn 11,53.)

Jézus perének legáltalánosabb vonása koncepció, kirakatper. Az 50-es évek egyházi kirakat-perei jutnak eszembe, ahol korábban megszületett a döntés, az ítélet, s utána következtek a vallatások, ahol akár hamis tanúk igazoló tétéleiben igazolást találtak hozzá! Kerényi Lajos piarista atya, aki ferences ismerőseivel együtt pappá szentelődött, Mindszenti és az egyházi iskolák védelmében, röplapokat terjesztettek Olti Vilmos keze alá került, akit annakidején „vérbíróként”-tituláltak, Kerényi Lajos kórházi beteglátogató és szentútravalóval betegeket ellátó a kórházban Olti Vilmosmal való találkozása.

Visszatérve az evangéliumok leírásához: a **főpapok mindent el-**

követtek, hogy a vádat politikai síkra tereljék, távol maradjanak az ítélet kimondásától. Gyakorlati hitetlenség kísérte őket nem csak a feltámadást illetően, ugyancsak az angyali vonatkozásokra is nemmel válaszoltak, a lélek is tagadásuk tárgya lett. Ugyanakkor jóllehet Izrael vallási vezetői voltak, az egyetlen, távoli Istenben hittek. Gazdasági és politikai szempontokat részesítettek előnyben. A főpapi rétegnek nagy bevétele származott templomi kereskedésből is, ami miatt a templom megtisztítása is Jézus részéről erősen kárukra volt. Sehol nem találjuk, hogy a főpapok érdekeit előnyben részesítette volna. Itt van a mögöttese az evangéliumokból ismert mondatnak:

Kaifás: „Inkább egy ember haljon meg a népért” állítása később ellenkezőjére fordul. „**amit egynek tesztek legkisebbek közül, nekem tettétek**” (Mt 25,40.)

4./A vád támogatói: a farizeusok

A Szanhedrinben ott ülnek a szaduceusok mellett a farizeusok, ld. Nikodémus, vagy Arimateai József, vagy Gamáliel rabbi, akinek felszólalása megmentette a kivégzéstől Pétert és Jánost (Ap.csel 5,34-42.) Szent Pál apostol, aki egykor maga is farizeus volt. Így könnyen rátapint a lényegi különbségre a szaduceusok és a farizeusok közt. Mindkét irányzat érdekében állt, hogy Jézustól szabaduljanak, ha más szempontok alapján is! Jézus kezdetben elfogadta meghívásukat is, de később látták, hogy mindenki Jézus után megy. A farizeusoknak féltékenysége, a főpapok politikai érdeke volt. Mt 7,29. „Úgy tanított, mint akinek hatalma van, nem úgy, mint az írástudók.” A béna meggyógyításakor mondott törvényértelmezése felülmúlta a farizeusokat. Gondoljunk csak Lévire, Zakeusra, vagy Mária Magdolnára. A politikai intrika tökéletesre sikerült.

5./Letartóztatás és kihallgatás

Hideg racionalitás, észérvekre hagyatkozó letartóztatásra készültek, ezért kellett a hamistanús politikai érvelés. A Jézus pere dossziéja ezt írták minden egyebet megelőzően: **Büntetése, halál!** Nem az volt valódi kérdés, hogy halálbüntetés legyen-e vagy sem, csak az volt a kérdés, milyen indoklása legyen. A gyógyító csodákban részesültek közül sokan tisztelték és ragaszkodtak hozzá. (Evangélium szóhasználatában: a nép.)

Ellenükre nem lehet akármilyen háttérrel indokolni. Júdás szerepe mindebben marginális! A taktikázás elengedhetetlen fontossága abban állt, hogy tudatlan tömeget a maguk oldalára állítsák. Nem a Szanhedrin, Vének Tanácsa mondja ki a hivatalos ítéletet, igyekeznek távol maradni, hogy indokoltá tegyék, a római katonák, a császár képviselőinek kimondott ítéletét, a császár és a tudatlan nép előtt. Ezért megdöbbentő jelentőségű az INRI megjelölés a kereszt csúcán! Pilátus megjegyzése! „Amit írtam, megírtam!” Önkéntes jelentkezése csak könnyítette a szaduceus főpapok helyzetét, az már egy személyes lelkiéleti következmény volt, hogy öngyilkosságával zárul személyes sorsa. (AZ 50-es évek koncepció pereinek képe áll előttünk, mikor az ítélethez indoklás kell csak. Történészek mondhatnák: „Nincs új a nap alatt!”)

6./ Bírósági tárgyalás

Pilátus elé **politikai** vád alapján került. Vallási okokkal nem is foglalkozott volna! **Visszautalta** a zsidók **belügyeként!** A zsidó főpapok felé! Csak-hogy a halálos ítélet akkor sem lett volna kivitelezhető. Viszont rosszindulattal mindent megtettek, hogy **politikai síkra** tereljék a vádat. Hamis tanúkkal igazolták, hogy királyságra pályáztak. A zsidó vallási vezetők minden áron szabadulni igyekeztek tőle. **Pilátus elsősorban politikai kérdéseket tett fel, Márk** ezt mondja: „**Te vagy a zsidók királya?**” Jézus válasza: „**Te mondtad.**” Erre a válasza Pilátus szabályosan zavarba jön, szinte kiesik a szerepéből. Nem is csoda, hiszen szinte ő kerül vallatásra. Jézus felhasználja az alkalmat kinyilatkoztatása teljessé tételére: „**az én országom nem e világból való**” később „**Én azért jöttem a világba, hogy tanúságot tegyek az igazságról. Mindenki, aki az igazságból való, hallgat az én szavamra.**” Majd **filozófiai síkra** terelődött a beszélgetés. Ünnepléses ívelésű párbeszéd következett. „**Mi az igazság?**” Együttal Pilátus visszalépett a Jézus által felkínált lehetőségtől gyakorlati szempontok alapján. Bár

kijelenti, „**semmi vétket sem találok benne.**” (Ez többször is elhangzik!) Amint látja, hogy célja elérhetetlen, taktikázni kezd Jézus megmentése érdekében. Mert felismerte a vád hamisságát. Mk 15,6-7. szerint egy utolsó lehetőséget akart választani. „ Szokás volt, hogy az ünnep napján szabadon bocsásson egy embert, akit a nép kíván. „**Gyilkos ő, kezdet óta**” Jn 9,44.) ezzel együtt eszközül használva az embert, a Sátán, a bukott angyal, Ő tör Jézus életére, aki földi céljait fontosabbnak tartja, a természetfölötti igazságnál, annak kiteljesedésénél. Jézust miután elfogják, Annás főpaphoz viszik, Aki már régen végzett papi szolgálatot, de még mindig nagy tekintélye volt. A vallatás nem hivatalos kihallgatás. Ennek érdekében Jézus bármit mond, politikai színezetre terelik a szót, hogy a zelóta lázadás szín rá bizonyítható legyen. Ez volt egyes galileaiak gerillaharca, mintha Jézus pártjukon lett volna. Átviszik **Kaifáshoz**, a hamis tanukról sem feledkeznek meg. Arra törekszenek, hogy minden példája, beszéde tartalmát—Ld. adópénz, a házasságtörő asszony története—ellene fordítsák. Kérdéseik csapdát hordoznak. Az itteni kérdések a főpap részéről alkalmasak a csapda helyzetre, akár igent mond, akár nemet. Politikai síkon értelmezve szavait, mindenestől ellene fordítják. Átvezetik a helytartóságra.

7./ Az ítélethozatal

„**Ettől kezdve Pilátus azon volt, hogy szabadon bocsássa.**” (Jn 19, 12.) Máté evangélista Pilátus feleségére utal: „**semmi dolgot se legyen azzal az igazgal, mert ma sokat szenvedtem álomban miatta.**” (Mt 27,19.) Ez is nyilván befolyásolta Jézushoz való hozzáállását. Ezért még egy kísérletet tesz arra, hogy a főpapok mondvacsinált vádjairól kimutassa, hogy hamisak. „**Mindaz, aki királlyá teszi magát, ellenszegül a császárnak.**”-folytatták a vádaskodást Jézus ellen. Kivezeteti Jézust, ahol ezt mondja: „**Íme, a ti királyotok!**” A látvány bizonyára sokkoló lehetett. A farizeusok és szaduceusok érvelése itt vált mesterkélté és komolytalanságra nyilvánvalóvá! Ezzel együtt hajthatatlannak maradnak. **Pilátus itt megtört.** Már majdnem megérintette Jézus igazsága. Lehet, hogy nevetségesnek találta, egy ártatlan zsidó okán veszélynek kitennie magát. Pilátus az az embertípus, aki problematikus helyzetben minden más fölé helyezi a saját politikai népszerűségét, vagy politikai hatalmát. Ha a zsidó vezetők túlságosan ellenáll, ezzel zavargások indulnak el a húsvéti ünnepek kezdetére. Ebből a szempontból is szüksége volt a zsidó vezetők támogatására. **Pilátus tehát kellenlenül, de nemtörődömsége révén aláírja a halálos ítéletet.** Olyan úton kell hordoznia a keresztet, amerre a legtöbben láthatják. Vízet hozat, hogy a szaduceusok és farizeusok hamis vádjai alapján született döntésben a maga ártatlanságát szimbolikusán is kiemelje. Politikai szempontjai alapján elfogadja a zsidó vezetők végzését, és engedi

Jézus keresztre feszítését, a római jóváhagyás ezúttal feltétele volt a keresztre-feszítéses halálos ítéletnek.

8./ Az ítélet-végrehajtás – és fellebbezés

A keresztúton leginkább **siratják Jézust Jeruzsálem asszonyai.** **Amikor az igazság és a jóság alul marad a gonoszszággal szemben, a jobb érzésűek sírnak. Jézus reagálása minden szempontból figyelemre méltó.** „Jeruzsálem leányai, ne rajtam sírjatok, hanem magatokon és fiaitokon. **Mert ha így bának a zöldellő fával, mi lesz a sorsa az elszáradottnak?**” (Lk 23,28+) **A zöldellő fa a remény jele.** Az elszáradt a halálé, a reménytelenségé, az eleve kudarcra ítéltségé. Őt már ellenfelei elszáradt faágként könnyvelik el, aki kudarcot vallott. (Gondoljunk vissza a szőlőtőről szóló példabeszédre.) **Jézus sorsa nem az elszáradt faág, hiszen az ő ereje ezek után fog sok gyümölcsöt hozni.** Az ő élete, nem egyszerű biológiai lét. A kegyelmi lét, a kegyelmi élet táplálója. Valószínűleg a két lator is a politikai érintettségű gonosztevők lehettek. Barabással együtt. Kivéve a Szent Szület, mindenki másra számít, a jobb lator elkezd érzékennyé válni az igazságra és az örök élet titkára „Még ma velem leszel a paradicsomban.” (Lk 23,42.) – ezen jézusi szavak megerősítik természetfölötti iránti érzékenységét. A bal lator többség oldalán marad, a katonákkal együtt gúnyolódik a halál előtti Jézuson. (nyilván emlékszünk Lukács evangéliumából a 3-as kísértés részleteire, templom párkányáról való megmenekülés **az Atya iránti engedelmisség veszne el.**

„**Istenem, istenem, miért hagytál el engem.**”(vö. Mt27,47.9))

Ez a mondat, bár fájdalmas, halk sóhajlás lehetett a hallgatóság előtt: „Lám, Illést hívja.” Volt a reakció. Kommunikáció az Atyával, akinek akaratát teljesítette.

9./ A „Legfelsőbb Bíróság” ítélete

Jézus utolsó mondatainak egyike:(Lk 23,34.) **”Atyám, bocsáss meg nekik, hiszen nem tudják, mit cselekszenek.”** Ennek a mondatnak több értelmezési lehetősége és szintje van! Emlékezzünk csak mennydörgés fiainak: Zeberdeus fiai, akiket a mennydörgés fiainak is neveztek: Szent János apostolnak és Jakab apostolnak a megszólalására. „**Nem tudjátok, milyen lélek lakik bennetek.**” (vö. Lk 9,55-56.) Ő azonban utoljára is ellent mond a hatalom kísértésének, amikor ők lebuknak, maga pedig megbocsátást kér az Atyától. Hiszen az ő üdvözítő tervére válaszul cselekedtek. **Bernáth Auréltól a záradék:** („Írások a művészetről” „Miniatűrök 1.”) Korunkig leendő művészeket nevelt. Kritikus szemmel vizsgálja a Sixtusi kápolna **Leonardo da Vinci** képőriását. Kimegy, majd egy hosszas imádságra visszatér. A világtörténelem központi eseményeként zárja tapasztalatát. Az „Utolsó ítélet”-e előtt leírtak okán méltó és igazságos, amit Jézus keresztre feszítése és a végítélet ugyanazt a lényegyet hordozza.

Március hónapban egyháztanácsunk két egykori tagjától vettünk végső búcsút: Id. Zupka Bélától, és Id. Bai Menyhértől. Mindketten több évtizeden keresztül gyarapították egyházunkat munkájukkal odafigyelésükkel, szeretetükkel az egyházközség képviselőtestületének tagjaként.

„Igaz átérzéssel imádkozunk, Urunk, hozzád: Engedd be őket az öröm házába, mert a kicsiben jók és hűséges szolgálók voltak és elvégezték, amit rájuk bízál itt a földön!”

Nyugodjanak békében!

Tisztelt Egyháztanács Tagok!
Hálásan köszönjük, hogy id. Bai Menyhért temetését jelenlétükkel megtisztelték, sírjára koszorút hoztak és utolsó útjára elkísérték. Köszönettel: a Gyászoló család

A „Szentsír” készítői. Köszönjük munkájukat!

A „Szentsír” a Szent József oltárnál

Szentmise nagycsütörtökön

„Oltár-fosztás”

Nagycsütörtöki szentségimádás

A nagypénteki keresztút az időjárás miatt a kápolnában volt.

Egyházközségünk Képviselő Testülete a húsvétvasárnapi ünnepi szentmise után. A képről hiányoznak: Kiss Menyhért, Kiss Tamás, Dr. Nagy Vilmos, Szlovicsák János, Végh Antal.

Hátso- és középső sor: Végh Balázs, Benkó Péter, Bálint István, Surányi Dezső, Végh József, Györgyövecs Károly, Surányi Miklós, Ifj. Szlovicsák Ferenc, Varga Frigyes, Surányi Szilárd, Kiss Tibor. Első sor: Végh István, Marczinák Tibor, Dr. Tóth Éva, Pekker Imre főesperes úr, Mikoly Istvánné, Kránitz Albert.

A Magyarok Nagyasszonya Kórus nőikara nagycsütörtökön, nagyszombaton, és húsvét vasárnapján énekelt. A kép vasárnap készült.

A Magyarok Nagyasszonya Kórus férfikara virágvasárnap, nagypénteken, nagyszombaton, és húsvétvasárnap énekelt. A kép virágvasárnap készült.

HIRDETÉS

A TEMPLOMTETŐ ÚJJÁÉPÍTÉSE

Kedves Híveink!

Mint pár évvel ezelőtt kiderült, a templomunk tetőszerkezete nagyon rossz állapotban van. Ennek megoldása egy komplett tetőcsere útján lehetséges. Készítettünk szakértői véleményeket, költségvetést, terveket. Ebben az évben lehetőségünk volt pályázni is. A teljes projekt 50 millió forint értékű. Ahhoz, hogy a pályázat sikeres legyen, önrészt is kellett vállalni, mely 15 millió forint. A pályázat eredmény kihirdetése hamarosan várható. Amennyiben elindulhat a munka, úgy az önrészre hamarosan szükségünk lesz. Kérjük önöket, viseljék szívükön templomunk ügyét és lehetőség szerint járuljanak hozzá a munkálatok elvégzéséhez.

Hangsúlyozni szeretnénk, hogy mint az ugyancsak ismeretes elkezdődött a kántorház újjáépítésére is a gyűjtés, az arra adományozott összegeket az alapítványunk kezeli. Azokat az összegeket, amiket a kedves Híveink arra a célra szántak, arra is fogjuk fordítani. Az, hogy most így hirtelen megelőzte a templomtető ügye, az csak ennek az igen kedvező pályázati lehetőségnek köszönhető.

Köszönünk szépen minden segítséget!

Alsónémedi
Római Katolikus
Egyházközség

Mint arról korábban már írtunk, a zsinatot előkészítő megbeszéléseken tíz olyan témakör alakult ki, amelyeket az elkövetkező időben az illetékes bizottságok előterjesztésére megvitatnak. A bizottságokat papok vezetik; ám azokban természetesen az adott területen az egyházmegyében dolgozó világi szakemberei is részt vesznek.

A tíz témakör (zárójelben a bizottságok vezetőinek neve):

1. Evangelizáció (Csáki Tibor);
2. Egyházi szolgálattevők (Turai János);
3. Liturgia (Tarnai Imre);
4. Katekézis (Marton Zsolt);
5. A plébániai közösség (Szecsódi Péter);
6. Család (Sebők Sándor);
7. Sajátos ellátást igénylő csoportok (Farágó Artúr);
8. Az egyházmegye élete (Molnár Zsolt);
9. Anyagi javak (Varga András);
10. Jelenlétünk a világban (Máthé György).

A bizottságok az előkészítő munka során változatosan összefoglalták a szakterületükön felmerült kérdéseket, problémákat, fejlesztendő területeket. Ezek a vázlatok az elkövetkező körülből két és fél év alatt körbejárják az esperességeket, ahol a helyi papok vezette bizottságok megismerik, megvitatják és kiegészítik azokat. A műhelymunka eredményeit ismét az illetékes bizottságok összesítik. Az elkészült munkanyag ilyen formában kerül majd a zsinati gyűlés elé, ahol ismét megtárgyalják, majd jóváhagyásra fölterjesztik a megyéspüspöknek.

2013. március 9-én 18 órakor Alsónémedin került megrendezésre ennek keretében a dabasi kerület ülése, a 10. témában. Mintegy 60 ember jött össze a környező plébániákról. Püspök atya felhívta a jelenlévők figyelmét arra, hogy interneten is kövessük a fejleményeket és osszuk meg gondolatainkat. A fórum elérhetősége: <http://zsinat.dunakanyar.hu/>

Alább közöljük Máthé György atya vázlatát a Jelenlétünk a társadalomban témában.

ÁLTALÁNOS ÉSZREVÉTEL ÉS JAVASLAT
1/ A Váci Egyházmegye 1995-ben kiadott Zsinati Könyve maradjon továbbra is érvényben.
2/ A most kezdődő Egyházmegyei Zsinat határozatait mellékletként csatoljuk az 1995-ös Zsinati Könyvhöz.

3/ A melléklet nem csak kötelező erejű határozatokat adjon, hanem gyakorlati ötlettár legyen, ami nem kötelező, csak lehetőség.

MISSZIÓ

A missziós feladatok két irányban hassanak:

- 1/ A keresők felé.
- 2/ Akik már megtalálták Istent.

A KERESŐK FELÉ TEHETŐ LÉPÉSEK

1/1 Legyen a plébániának honlapja, hírlevele, hirdetőtáblája, a világ felé történő elérhetősége.

1/2 A plébánia a saját településén az írott és az elektronikai sajtóban igyekezzen megjelenni.

1/3 A plébánia honlapja, hírlevele, hirdetőtáblája úgy legyen minőségileg megszerkesztve, hogy hívogató legyen, az egyházközség befogadó készségét mutassa.

1/4 Minden plébániára érkező embert a misszió alanyának tekintsük. Ne utasítsunk el senkit, hanem hívjunk meg mindenkit!

1/5 A plébános és a plébániát képviselő világi hívek a közszereplésekre történő felkéréseket tekintsek missziós alkalmakként.

1/6 A katolikus oktatási intézményekben legyen gyermek és ifjúsági katekumenátus és egyben hívjuk az érintett szülőket és tanárokat

is a felnőtt katekumenátusba.

1/7 Legyen az önkormányzati óvodákban, általános iskolákban és a középiskolákban hitoktatás és ennek nyomán igyekezzünk az érintett szülőket meghívni a katekumenátusba.

1/8 Nagyon sok megkeresztelt gyermek nem jár hittanra, nincs kapcsolata a plébániával. Mivel megkeresztelték, jogunk van felhívni a szülők figyelmét a keresztyén nevelésre, amit egyrészt a hitoktatás biztosít. Ezért minden év augusztusának végén és szeptember elején küldjünk a szülőknek plébániai levelet, érveljünk azzal, hogy gyermeküket megkereszteltették, kínáljuk fel a hitoktatás lehetőségét és nagyon kedvesen hívjuk meg a családokat az egyházközség programjaira.

1/9 Esperesi kerületek, nagyobb egyházközségek szervezzenek keresztyén könnyűzenei koncerteket. Hívják meg erre a környező kisebb plébániák fiataljait is.

1/10 Az egyházmegye városai törekedjenek városmissziót tartani. Az egyes lelkeségi mozgalmak tarssanak régiós találkozót, melyre hívják meg a települések lakosságát.

1/11 A települések szociális otthonai a missziós munkára adnak lehetőséget. Itt a Karitás, a Máltai és a Kamilliónus csoportok sokat segíthetnek a plébánia missziós munkájában.

1/12 A temetéseken sok nem-hívő ember is részt vesz. Ne sablonos imákat olvassunk fel prédikáció helyett! Igyekezzünk nívós beszédet tartani, és olyan nagyfokú érzékenységet és figyelmet tanúsítani a temetés liturgiájában, amelyek a gyászolókat az Úristen és az Egyház felé indítják meg. A sajátos körülményeket pedig mindig vegyük komolyan!

1/13 Az önkormányzati iskolák részére biztosítsunk lehetőséget a karácsonyi templomi szereplésekre, amit az utóbbi időben szívesen kérnek a plébániáktól. Ilyenkor azonban a lelkipásztor egy rövid megszólalásban szóljon a keresztyén tanításról, használja fel a lehetőséget azok részére, akik távol vannak a keresztyén élettől, de jelen vannak a templomban.

LÉPÉSEK AZOK FELÉ, AKIK MÁR MEGTALÁLTÁK ISTENT

2/1 Az adventi és a nagybójtai időben mindig legyen lelki nap a plébániákon, ami egy egész napos lelki programot jelent. Azonban ne hagyjuk el a hagyományos három napos lelki gyakorlatokat, ami három estén történt, vendéppap által mondott beszédet jelent. Ideális eset, ha mindkét formát alkalmazzuk! Jelen lelkipásztori tapasztalat alapján mindkettőre szükség van. A vendéppap az adventi és nagybójtai időben elsősorban a gyóntatásért van.

2/2 Szükséges a felnőtt katekézis megszervezése, nemcsak a plébániákon, hanem a filiákban is. Hitünk titkai és a keresztyén élet szabályai kerüljenek kifejtésre, elsősorban a

Katolikus Egyház Katekizmusa szerint.

2/3 A világi hívek közül minél többen vegyenek részt „apostolkurzusokon” (evangelizációs iskola), ahol elsajátítják az Egyház missziós küldetésében oly szükséges „megszólítás tudományát”, illetve a „bátor tanúságtétel” (parrészia) képességét, valamint a diakónia lelkületét.

2/4 Törekedjenek a nagyobb plébániák, a katolikus oktatási intézmények arra, hogy megfelelő hang- és képtár álljon rendelkezésükre. Igyekezzenek arra, hogy fokozatosan a magyar nyelven is bőségesen megjelenő, keresztyén képi- és hangzásvilág anyagai a hívek oktatására, nevelésére beszerzésre és alkalmazásra kerüljenek.

2/5 Igyekezzünk híveinket több napos, lelkigyakorlatos házakban történő lelki képzésben részesíteni. Külön figyeljünk az egyes rétegek képzésére, mint pl: gyászolók, özvegyek, elváltak, férfiak, nők, stb.

2/6 A politikai választások előtt országos vagy helyi befolyással rendelkező politikusok szívesen tartanak kortes beszédeket templomokban. Ez nem missziós feladat. Ilyen esetekben előzetesen a megyéspüspör engedélye szükséges.

2/7 Törekedjenek a lelkipásztorok és a világi vezetők, hogy az egyházközségek tagjai minél többen közösségbe kerüljenek. Az élő közösségnek van megtartó ereje. Ezért az életkori, műveltségbeli lelki igényekre közösségeket igyekezzünk létrehozni. A plébánia a közösségek közösségévé kell váljon. Egyházmegyénkben eddig is nagyon sok közösség, lelkeségi mozgalom, egyesület létezik. Ezeknek a plébániákon történő letelepítése és életben tartása legyen minden lelkipásztor és világi vezető legfőbb feladata.

2/8 Igyekezzünk záróoktatásokat, kirándulások szervezni, farsangi, szilveszteri plébániai összejöveteleket tartani. A könnyebb programok is részét képezik a közösségi életnek.

2/9 Legyen a nagyobb plébániákon időnként lelkeségi találkozó. Hívjuk meg a saját híveinken kívül a szomszéd plébániák híveit is.

2/10 Hívjunk meg időnként országosan híres, hitvalló embereket előadások megtartására.

2/11 A plébánia ne állóvíz, hanem életet, lelkeséget, mozgást, dinamizmust mutató, karitatív szolgálatot végző, befogadó közösség legyen. Ennek kisugárzása van, ami a plébániához vonzza a lanyhákat és a keresőket is.

ÖKUMENIZMUS

1/ A Váci Egyházmegye 1995-ben kiadott Zsinati Könyvének ökumenizmusra vonatkozó 94.§-sa, 95.§-a, és a 96.§-sa változatlanul érvényben marad.

2/ Az Egyházmegye rendelje el az Egyházmegyei Ökumenikus Bizottság létrehozását, készítse el a Működési Szabályzatát, valamint munkatervét és tervessze meg működésének anyagi alapjait.

3/ Az Ökumenikus Direktórium előírásainak megfelelően az Egyházmegyei Ökumenikus Bizottság tagjai közé erre alkalmas világi híveket is fel kell venni. (ÖD 43).

4/ Az Egyházmegyei Ökumenikus Bizottság időnként szervezzen előadásokat a papság ökumenikus ismereteinek gyarapítása céljából. Ilyen alkalom lehetnek az összevont rekolléciókon vagy az Esperes Kerület-i korónákon.

5/ Az Egyházmegyei Ökumenikus Bizottság az egyházmegyénkben működő Egyház Taná-

cso tagjainak évente megrendezésre kerülő, összevont rekollektókon adjanak segítséget, hogy a lelkipásztoroknak segítő elkötelezett világi hívek is megfelelő ökumenikus szemléletre jussanak.

6/ Az Egyházi Törvénykönyvben és az Ökumenikus Direktóriumban foglaltak szerint minden évben meg kell tartani a keresztények egységéért végzett januári imanyolcadot. Ez akkor is kötelező, ha a plébánia területén nincsenek más vallási közösségek. (ÖD 108-114).

Az imanyolcad idején szorgalmazni kell a keresztények egységéért való közös imádságot a filiákban is. Az ökumenikus imahét, vagy bármely ökumenikus istentisztelet közös karitatív célokra is lehetőséget nyújt, mint pl.: gyűjtés különböző segélyakciókra, vagy helyi környezet köztudott szükségleteire, stb.

7/ Vasárnap és kötelező ünnepen azonban nem ajánlatos ökumenikus istentisztelet szervezése a misehallgatás kötelezettsége miatt (ÖD 115). Ökumenikus imanyolcad megtartását semmi körülmény és indok alapján nem lehet a szentmisebe beépíteni.

8/ Ajánlja Egyházmegyénk, hogy az Esperesi Kerületekben hozzanak létre Ökumenikus Lelkészköröket.

9/ A hiteles ökumené érdekében tiszteletben kell tartani mindenkinek a saját hitbeli meggyőződését. Mivel hitünk szerint az eucharisztikus közösség teljes hitbeli egységet fejez ki, ez nem képezheti az ökumenikus istentisztelet részét (konszekreció, szentáldozás, úrvacsora).

10/ Vegyes házasságnál nem megengedett az olyan megoldás, hogy mindkét felekezet templomában megkössék a házasságot. Az ökumenikus házasságkötés lehetőségét és módját a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia rendelkezése szabályozza. Az új Házasságkötési Szerzőkönyvben megtalálható az ökumenikus esketések rendje.

11/ A katolikus oktatási intézményekben természetesen a katolikus szellemiséget képviseljék, ugyan akkor ökumenikus alapon be kell vonni a protestáns lelkészeket is, pl: havonta 1-2 alkalommal reggeli imákat a katolikus iskolában, vagy templomban protestáns lelkészek, vagy hitoktatók vezessenek. Ökumenikus hittanóra azonban nincs!

12/ A katolikus iskolában tanuló keresztietlen fiatalokat a Katolikus Egyház kereszteli a megfelelő katekumenátus után. A katolikus iskolában nincs választás a keresztietlen fiatalok részére, azzal ugyanis, hogy keresztietlenül a katolikus iskolát választották, a katolikus hitet vették célba. Abban az esetben, amikor egy fiatal már megkezdte katekumenátusát egy protestáns felekezetben, ezt tiszteletben kell tartani!

13/ Egyházmegyénkben több helyen tartanak Mindenszentek estéjén a temetőben ökumenikus megemlékezéseket. (Ökumenikus Temetői Áhítatnak hívják több helyen!) Ott ahol erre igény és lehetőség van, ezt a gyakorlatot továbbra is fent lehet tartani, vagy be lehet vezetni.

14/ Célszerű lenne az ökumenikus imaegyütletek alkalmait nem csupán a januári imahétre szűkíteni, hanem ahhoz más lehetőségeket is keresni, pl: Pünkösdi hete. Plébániai közösségeink, egyházközségi intézményeink rendezvényeire lehetőség szerint hívják meg az ökumenikus mozgalomban részt vevő egyházak képviselőit is.

15/ A különböző felekezetek arra érdemes kulturális programjait ne féljünk a saját hirdető-

tábláinkon kifüggeszteni, vagy hírleveleinkben közzé tenni. Természetesen legyünk bölcssek, hogy mit lehet, mit érdemes és mit nem lehet közzé tenni.

16/ Egyházmegyénkben több településen gyakorlat már, hogy nemzeti ünnepünkben, vagy az adott település saját ünnepnapjain ökumenikus papi/lelkési megjelenést kérnek. Igyekezzünk ezeken részt venni, azonban a túlzásokra vigyázzunk, pl: nem kell minden papnak és görögkatolikus papnak szenteltvízzel áldani, elég ha – a megegyezés alapján – valamelyik pap végzi. Azonban mindenkinek adjunk valamilyen szerepet.

17/ Ha egy településen jogtalan bántás ér egy keresztény felekezetet, akkor a szolidaritás és a kölcsönös keresztény értékek védelmében a jogtalanul megbántott közösség védelmére

keljünk mi katolikusok is.

18/ Magunk és a ránk bízott híveink nevelésében törekedjünk arra, hogy Krisztus Urunk mérhetetlen gazdagsága arra a felismerésre vezessen el bennünket, hogy a másik keresztény közösség lelki értékeit megbecsüljük. A történelemből örökölt szembehelyezkedést felszámolva a jövőben mind az oktatásban, mind a kultúra területén, mind egyéb más találkozókon ezt a megbecsülést és a közös hit újrafelfedezését kell érvényre juttatni.

MÉDIA

1/ Legyen minden plébánián telefon, internet, e-mail-szám, esetleg honlap. A plébánia, a plébános, a plébánián élő papság és a világi alkalmazottak minden időben elérhetők legyenek! Az Egyháztanácsban legyen médiafelelős!

2/ A szentmise végén, a postcommunio után tartsuk a hirdetésekét! (Régen a prédikáció után tartották, ez ma már megengedhetetlen!)

3/ A szentmise végén csak a legfontosabb közlendőket hirdessük, a többit a plébániai Hírlevélben tegyük közzé. Lehetőleg minden vasárnap családonként adjuk a saját hírleveleinket.

4/ Az Egyházközség jubileumi alkalmait, nagyobb eseményeit kiadványokkal, maradandó írással és filmfelvételekkel őrizzük meg az utókor számára.

5/ Vonjuk be a világi szakembereket ezen a téren. Lehetőleg legyenek a plébánián: újságírók, rádiós, TV-s szakemberek, fényképészek, videósok. Alkalmasságukat ezeken a pályákon segítsük a saját érdekünkben is.

6/ Egy plébánián minden, egyházunk által elfogadott közösségnek joga van megjelenni a plébánia saját sajtójában, honlapján, a hirdetőtáblán, stb. Egyes lelkipásztorok csak a saját lelkeségi mozgalmukat, csoportjukat favorizálják és a plébánia sokszínűségét bemutatni nem óhajtják a saját lelkeségi mozgalmuk erősítésére. Ez szeretetlenség és az Egyház sokszínű bemutatásának, erejének korlátozása. Ne mások elhallgatásával erősítsük a számunkra

szimpatikusabbat! A plébániai közösségek életének bemutatása egyensúlyban legyen!

7/ Minden plébánia törekedjen a helyi, polgári sajtóval jó viszonyt kialakítani. Minden fontosabb eseményről a polgári oldal is számoljon be, adjon tájékoztatást. Külön törekedjünk arra, hogy a karitatív tevékenységünkről megfelelő súllyal számoljanak be a helyi, vagy az országos információs csatornák.

8/ Ha az egyházközségben országos jelentőségű esemény van, azt nem lehet elhallgatni. Időben intézkedni kell, hogy a katolikus írott és elektronikus sajtóban megjelenjen.

9/ Azokon a településeken, ahol Kábel TV van, igyekezzen a plébánia rendszeresen megjeleníteni és felhasználni Kábel TV adta lehetőséget, pl: szentmise közvetítés a helyi betegeknek, otthontartózkodóknak, vagy a Váci Katolikus TV adásainak ingyenes eljuttatása.

10/ Napjainkban sok esetben a plébánia felé tett első érdeklődés és lépés a plébánia honlapjának megtekintése, ezért nívós és naprakész honlap álljon rendelkezésre. Olyan legyen a honlap, hogy megtekintése után személyesen is merjenek bennünket felkeresni.

11/ A T-Mobile telefonflotta elterjedt egyházmegyénkben is. Az esperesi kerületekben van egy megbízott összekötő a püspökség informatikai és az érintett kerület között. Külön vigyázzanak az összekötők, hogy visszaélések ne legyenek, lehetőleg az egyházközségben dolgozók és azok rokonai és barátai vegyék igénybe a flottaszolgáltatást.

12/ A plébánia vezető lelkipásztorának képesnek kell lenni médiaszereplésre. Ne tagadja meg egy vezető lelkipásztor a közszereplést, csak indokolt, súlyos esetben. A nyilatkozó a keresztény igazságoknak és értékeknek megfelelően szólaljon meg. Az élet eseményeire tudjon keresztény módon reagálni. A szélsőséges, kirekesztő, ítélkező, címkéző megnyilatkozás nem méltó a krisztusi eszmeiségünkhöz.

13/ Merjünk nemet mondani azoknak a médiumoknak, amikről tudjuk, hogy ártani akarnak az Egyháznak. Azért mindenkinek nem kell interjú adni!

14/ Szükség lenne a kispapképzésben a média-szereplés alapszabályaira megtanítani a növendékeket. A főszenelt papoknak pedig időnként, az összevont rekollektóit is felhasználva, színészek és médiaszakemberek segítségét kell kérni a jobb közszereplésért.

15/ A plébániák legyenek képesek az információközlés oda- és vissza-áramlására. Magunkról is tudjunk információt adni, rendezvényeinkre a médiumokat meghívni, ugyan akkor a kívülről felénk érkező információkat tudomásul véve legyünk befogadó képesek.

16/ A Historia Domus-ba beletartozik napjainkban minden rólunk szóló sajtóhír, elektronikus anyag. Ezek archiválása kötelező minden plébánián.

17/ Törekedjen minden plébánia, hogy a saját településén elérhető legyenek a ma működő katolikus rádióadások. Időnként hívjuk fel a híveink figyelmét az interneten elérhető katolikus TV adásokra is, pl: Bonum TV, vagy a Vatikáni Rádió adásaira.

18/ Nagyobb plébániák templomai rendelkezzenek olyan technikával, melyek által a templomi események felvehetőek, sokszorosíthatók és a mozgáskorlátozottaknak elvihetőek.

19/ A honlappal rendelkező plébániák tegyék közzé a prédikációkat, előadásokat, beszédeket, hogy később is meghallgathatók legyenek. Ahol Web-kamerát lehet alkalmazni, igyekezzünk ezt a lehetőséget is felhasználni.

Jorge Mario Bergoglio SJ az új pápa. 2013. március 13-án választották meg. Ő az első latin-amerikai és az első jezsuita pápa. Krisztus 266. helytartója – az eddigi Buenos Aires-i érsek 76 éves. Az új pápa a Ferenc nevet választotta: az első alkalom ez az egyház kétezer éves történetében, csakúgy, mint az, hogy az új pápa a Jézus Társaság tagja.

Jorge Mario Bergoglio 1936. december 17-én született Buenos Airesben, olasz bevándorló munkáscsaládban. Ötgyermekes családban nőtt fel, édesapja Olaszországból vándorolt ki Argentínába, és a vasútnál dolgozott. Vegyipari középiskolát végzett, majd a papi hivatást választotta. A szeminárium elvégzése után, 1958-ban belépett a jezsuita rendbe. Chilében végezte humán tanulmányait, majd 1963-ban visszatért Buenos Aires-be, ahol filozófiából szerzett diplomát a San José egyetemen. 1964 és 65 között irodalmat és pszichológiát tanított Santa Fe a Szeplőtelen Szűzanya intézetben, majd Buenos Aires-ben. 1969-ben szentelték pappá.

1973. július 31-én megválasztották Argentína jezsuita provinciálisának. Ezt a tisztségét hat éven át töltötte be. 1980-tól annak a szemináriumnak a rektora volt, amelyben végzett. 1986-ban Németországban fejezte be doktori tézisét.

1997-ben Buenos Aires koadjutor érsekévé nevezték ki, majd 1998-ban, Antonio Quarracino bíboros halálakor, az argentin főváros érseke lett. 2001-ben kreálta bíborossá II. János Pál pápa. Három vatikáni kongregációnak is tagja, 2005 óta az Argentin Püspöki Konferencia elnöke.

Bergoglio teológiai gondolkodásában inkább mértékletes, kész a párbeszédre. Küzd a társadalmi igazságtalanságok ellen, határozottan kiáll a szegények mellett. Aszketikus hozzáállással viszonyul a világhoz: tömegközlekedéssel jár, nem költözött be a főpapi rezidenciába, s állítólag még ételeit is maga készíti. Sokoldalú: jó szakács, szereti az operát, a görög műveltség barátja, Shakespeare és Dosztojevszkij a kedvenc írója.

Több lelkeségi könyv szerzője. A 2001-es rendes püspöki szinodus főrelátora volt, majd 2005 és 2011 között az Argentin Püspöki Konferencia elnöki tisztségét töltötte be.

Jól úszik, erős, holott gyerekkora óta tüdőproblémái vannak. A kevés szavú ember megszólalásának súlya van a 40 milliós Argentínában, ahol a lakosság 90 százaléka katolikus. Karácsony és húsvét idején Bergoglio felkeresett beteg gyerekeket ápoló kórházakat, fogházakat, megmossa a betegeket és foglyok lábát.

Névválasztása

Isten kiválasztotta őt, mert most rá van szükség. Névválasztásával is kifejezi, hogy ahogy Assisi Szent Ferenc, ő is „Alter Christi” szeretne lenni. Szent Ferenc a szegénység és alázat embere volt, s bár saját közössége számára se volt mindig kényelmes, mindig az Egyházzal közösségben akart Krisztus másává válni. Szent Ferencet kortársai közül se mindenki sze-

rette, és ez ma is így van, hiszen aki az evangéliumot éli, az zavaró lehet azoknak, akik nem kötelezik el magukat Krisztus radikális követésére.

A jezsuita rend valósította meg a trentói zsinat nagy reformjait. A mai korban ez a választás Isten Szentlelke vezetésének egyértelmű jele. Szentatyánk Szent Ferenc mintájára valóban az evangéliumot fogja élni.

Címere

Ferenc pápa a címerpajzsot illetően megőrizte a püspökké szentelése óta használt elemeket. A kék színű pajzsot a pápai méltóságot

ővező szimbólumok veszik körül úgy, ahogyan azt elődje, XVI. Benedek pápa is használta (eszerint a püspöki süveg két kulcs, egy arany és ezüst kulcs között helyezkedik el, amelyeket egy vörös kötél köt össze). A címerpajzs felső részén a Jezsuita Rend emblémája látható, amelynek tagja Ferenc pápa. Ez egy sugárzó nap, amelyben vörös színnel három betű látható: IHS, vagyis Jézus nevének görög monogramja.

Az „H” betűn egy kereszt látható, a monogram alatt pedig három fekete szög. Ez alatt jobb oldalon egy csillag, bal oldalon pedig a nárdusvirág figyelhető meg. A csillag a régi címerhasználat szerint Szűz Mária, Krisztus és az Egyház Anyját jelképezi, míg a nárdusvirág Szent József, az egyetemes Egyház védőszentjére utal. A hispániai ikonográfiai hagyományban Szent Józsefet nárdusvirággal a kezében ábrázolják. Ezekkel a jelképekkel a Szentatyá kifejezi mély tiszteletét Szűz Mária és Szent József iránt.

Mottója

Ferenc pápa mottója Szent Béda áldozópap szentbeszédeiből származik, aki a Szent Máté meghívásáról szóló evangéliumi részletet kommentálva így írt: Jézus meglátta a vámost, és mivel ebben a látásban ott volt könyörülete és kiválasztása is, azt mondta neki: Kövess engem!

Ez a szentbeszéd az isteni könyörület felmagasztalása, amelynek egyes elemei szerepelnek Szent Máté liturgikus ünnepén az olvasmányos imaóra szövegében. A homília különleges jelentőségű a pápa lelki útját és életét illetően is. 1953-ban, Szent Máté liturgikus ünnepén a fiatal, 17 éves Jorge Bergoglio Isten szeretetteljes jelenlétét életében személyes módon élte át, tapasztalta meg. Egy gyónást követően megérintette valami szívét, és megérezte Isten könyörületét, aki szeretettel a szerzetesi életre hívta, Loyolai Szent Ignác nyomdokain járva.

Püspökké való kinevezését követően Bergoglio főpásztor erre az eseményre emlékezve, amelyből fakadóan Istennek és Egyháznak szentelte életét, úgy döntött, hogy életének mottójául Szent Béda áldozópap szavait választja: „Miserando atque eligendo” („megkönyörült és kiválasztotta” (Mt 9, 9); „Meglátta őt Jézus, megkönyörült rajta, és kiválasztotta”), amelyeket pápai címerében is felhasznált. *Forrás: Magyar Kurír*

A Katolikus Karitás Alsónémedi szervezetének hírei

Folytatódik a csoport munkája, szeretnénk egyre több rászoruló családnak segíteni.

A március adománygyűjtés időpontja 6-án szombaton /élelmiszer, tiszta, még használható ruhanemű, cipő, gyermekruhák, cipők és játékok, háztartási kisgépek stb /,

az adományok március harmadik szombatján, 20-án 10-12 óra között kerülnek kiosztásra.

Bejárat a Magyarai út felől.

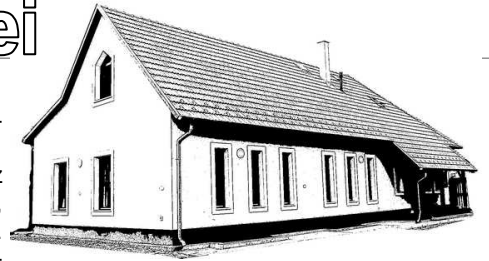
Minden adományért hálás köszönet a rászorulóknak nevében.

Krízishelyzetben elérhetőségeink: Tel.: 06 30 394 22 29, karitasz.alsonemedi@gmail.com

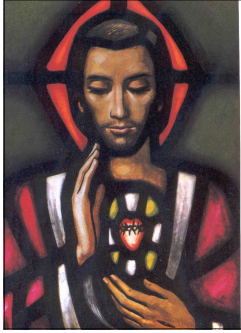
Köszönjük a húsvéti tartós élelmiszer gyűjtés adományait. Eljuttattuk a rászorulóknak számára! Isten fizesse meg az adományozókat!

Szent Imre Közösségi Ház hírei

Jézus Szíve Családja

Jézus Szentséges Szívének Családja a következő közös ima-óráját április 7-én tartja az esti szentmise után. Az Isteni Irgalmasság vasámapja van. 2013.04.02-án lesz nyolc éve, hogy visszatért az Atyai házba II. János Pál pápa, aki előtérbe helyezte az Isteni irgalom jelenlétét életünkben. Isten megadta neki azt a nagy kegyelmet, hogy ezen az ünnepen költözzön az örök életbe. Abban az évben az az ünnep ugyanarra a napra esett. Ez Isten válasza a szent életű pápa életművére.

Húsvét nyolcadában a Jézus Szíve Családja is megemlékezik erről a felemelő Isteni irgalomról, amely által részesülhetünk Isten irgalmas szeretetében. Az Isteni irgalomra gondolva reménykedhetünk abban, hogy Isten minden bűnösnek megbocsájt, aki töredelmesen bevallja és megbánja bűneit és megtér. Gondoljunk

Mária Magdolnára vagy a jobb latorra. Imádkozunk erre a szándékra ezen a szent órán, amelyen Jézus Szent Szívére bízva, ráhagyatkozva kérjük Őt, hogy a Mennyei Atyánál imádkozzon értünk. Ne felejtjük el, amit Ferenc pápa mondott: „a könnyek azok, amelyek előkészítenek bennünket arra, hogy meglássuk Jézust.”

Mi is Emmauszi tanítványok vagyunk. Megyünk az úton az üdvösségünk felé és Jézus velünk van, ahogy azt ígérte: „Veletek vagyok minden nap a világ végezetéig.” Vajon mi felismerjük-e Őt az idegenben, a betegben, a szegényben, a rászoruló testvéreinkben? Vagy tovább megyünk, netán elutasítjuk, megszóljuk, megalázzuk? Ezért kérjük a Szentlélek kiáradását életünkbe, hogy felismerjük Jézust és engedjük, hogy Ő irányítsa életünk útját. Akkor majd elnyerhessük az Isteni Irgalom ajándékát Mennyei Atyánk által. Minél jobban megismerjük Jézus irgalmas arcát, annál jobban mi is irgalmassá válunk. Ehhez azonban egyre gyakrabban nála kell lennünk, szemlélnünk kell őt, beszélnünk kell hozzá. És hívni, várni Őt! – „Szólj, szólj Uram, mert hallja a te szolgád!” Mindig készen kell állni az Úr befogadására.

Jézusom!

Adj nekem olyan szívet, amely félre teszi a saját sérelmeket és a Te szívedet követve irgalmassá, befogadóvá válik;

Adj nekem olyan szemet, amelyet nem fed homály és felismeri a Te Irgalmas tekinteted minden ember tekintetében;

Adj nekem olyan kezet, amely készen áll segíteni, hozzád elvezetni a téged keresőket;

Adj nekem olyan lába, amely mindig készen áll

és segítségére siet a hozzád eljutni vágyó testvéreknek;

Add, hogy alkalmas eszköz lehessen a te tiszta és szent kezvedben.

Mindezeket azért kérem Uram, hogy Isten megdicsőüljön rajtunk általad Megváltó Jézusom!

Özv. Szlovicsák Balázsné

Dél-Duna ifjúsági közösség köz-
vetkező találkozója április 13-án
Gyálon lesz!

Minden fiatalt szeretettel
várunk!

Áprilisban a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Ápr. 3 – 12 Ifj. Tóth Jánosné Ö. Surányi Ferencné Ö. Győrvári Istvánné Ö. Bálint Lajosné	Ápr. 7 – 15 Ö. Győrvári Dezsőné Debreceni Lászlóné Horváthné Nagy Ilona Lovas Imre	Ápr. 16 – 24 Tóth Rita Bircsák Istvánné Renczes Csabáné Id. Nagy Istvánné Szlovicsák Krisztina	Ápr. 25 – Máj. 3 Ö. Lovas Zoltánné Csermákné Molnár Anna Id. Győrvári Ferencné Mészáros Jánosné Geigerné Moldvai Mariann
---	---	--	--

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2013. ÁPRILIS

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
1 HÚSVÉT HÉTFŐ	2	3 18 óra Cursillo kiscsoport 	4 9.30 óra Baba- Mama klub 	5 17 óra Ifi -hittan 	6	7 8 óra Elsőáldozásra felkészítő 18 óra Jézus Szíve család imája
8	9 17.30 óra Bilbliodráma	10	11	12 17 óra Ifi -hittan 	13	14 8 óra Elsőáldozás ek. 10 óra Csodav.
15	16	17	18 9.30 óra Baba- Mama klub 	19 17 óra Ifi -hittan 	20 18 óra Cursillo kiscsoport 	17 8 óra Elsőáldozásra felkészítő
22	23 17.30 óra Bilbliodráma	24	25	26 17 óra Ifi -hittan 	27 17 óra Szentírás magyarázat 	28 8 óra Elsőáldozásra felkészítő
29	30	1	2 9.30 óra Baba- Mama klub 	3 17 óra Ifi -hittan 	4	5 8 óra Első- áldozásra felk. 18 óra Jézus Szíve család imája

"CSODAVILÁG"

A Csodavilág előző alkalmára 2013. március 24-én került sor. A gyermekek Joli néni segítségével feldolgozták az elvesztett bárány történetét, valamint tojást festettek.

A következő alkalom **április 14-én** a reggeli mise után lesz. Mindenkit szeretettel várunk!

Egyháztanács estje

Március 23-án este 18 órától az Egyháztanács tagjai Húsvéti előkészületet tartottak a közösségi házban. Keresztutat mondtunk és egy órás Szentségimádáson vettünk részt.

Szentírás magyarázat

2013. április 27-én 17 órakor Szentírás közös olvasására kerül sor, majd Imre

atyja tart Szentírás magyarázatot. Mindenkit szeretettel várunk!

Egy perc bölcsenység...

Minden nap ajándék, nagy-nagy lehetőség, tőled függ, hogy mi lesz belőle

Az Ember elment a Bölcsöhöz:
- Álmodt láttam, de sehogy sem tudok rájönni, mi az értelme. Kérlek, segíts rajtam!
- Hallgatlak - bölintott a Bölcs.
- Az utcán mentem, a mi utcánkban, ahol minden nap járok.

Olyan is volt álomban, mint egyébként; nem volt semmiféle változás rajta, csak annyi, hogy nagy szürke göröngyökkel volt tele a járda. Amikor megrúgtam az egyiket, rájöttem, hogy ezek nem göröngyök, hanem kövek. Egyet zsebre vágtam, hogy megmutassam a Barátomnak, akihez indultam.

Amikor elővettem, kettévált a kezemben. Belül szikrázó, tiszta ragyogású volt. Azonnal tudtam (bár nem értek hozzá), hogy ez GYÉMÁNT! Rohantunk az ékszerészhez, de közben telepakoltuk a zsebeinket a csúnya, szürke kövekkel, hátha... Az ékszerész vágta, csiszolta a kettévált követ, végül fel is mutatta, hadd lássuk mi is, hogy szípkörkázik:

- Még soha nem találkoztam ilyen nagy és tiszta gyémánttal - lelkesedtem.

Kipakoltam a sok egyforma szürke követet. Ő bizalmatlanul nézte a sötétlő halmot, majd legyőzve utálkozását, egyet megfogott és vijjogó gépével kettévágta. Smaragd volt. A

következő rubin, utána valami csodaszámba menő ritkaság, és aztán így végig. Felfoghatatlan kincs feküdt előttem, szikrázott, tündökölt ezerféle színben, a belsejünkben rejtőzött érték. Én pedig döbbenetemben felébredtem. De nem tudok szabadulni az álomtól. Mondd, mit jelenthet?

- A szürke kövek a *MINDENNAPJAI*D, *Barátom!* Éppen ideje, hogy felfedezd: *valóságos kincsesbánya a mindennapok sokasága. Dolgozni kell rajtuk, az igaz, de ha jól megmunkáld őket, gazdagabb leszel mindenkinél. Már reggel vedd kezébe napodat, hogy megláthasd benne a hűség gyémántját, a bizakodás smaragdját, a szeretet rubinszínű áldozatosságát...*

Mától kezdve soha nem beszélhetsz "szürke hétköznapiokról", hiszen láttad, mi rejlik bennük!

Forrás: Laudetur.hu

Kedves Testvérek! Rendelkezés az adó 1+1 %-áról

Az idei esztendőben is rendelkezhetünk jövedelemadónk egy részéről. 1%-át valamelyik egyháznak, másik 1%-át pedig egy civil szervezetnek ajánlhatjuk fel. Ennek felajánlása a rendelkezőknek nem kerül

külön pénzbe, a fel nem ajánlott összeg azonban az államkasszában marad.

Kérjük, támogassa a katolikus egyház társadalmi szolgálatát adója egyházi 1%-ával! A rendelkezések száma Egyházunk tevékenységének egyfajta „értékmérője” is a társadalom szemében.

Kérjük, támogassák személyi jövedelemadójuk egyházi egy százalékkal a Katolikus Egyház szolgálatát

A Magyar Katolikus Egyház technikai száma: 0011

A másik 1%-kal kérjük támogassa a Szent Kereszt Felmagasztalása Plébániáért Alapítványt!

A kedvezményezett adószáma:

18696286-1-13

Hittantábor 2013!

A nyári hittantáborunk **augusztus 5-11** között lesz **Patakon!** Minden hittanos gyereket szeretettel várunk! Jelentkezni Magdi néninél lehet

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség
Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!